

Bert VERBEKE

Acteur en peter van
vrijwilligersorganisatie Joka

Ruim vijf jaar lang kwam hij elke avond bij u in de huiskamer als Bram Schepers in *Thuis* op Eén. In mei trok Bram naar Frankrijk en nam Bert Verbeke afscheid van de soap, maar niet van het acteren en zingen. Nu staat hij opnieuw op de planken in de musical '14-'18 en werkt hij volop aan een solovoorstelling.

'Ik bracht net nog een week door in het klooster'

Ilse VAN HALST

Een plomppverloren vraag op een loze dag in het station. Wil je peter worden van Joka? „Waarom niet?“, reageerde Bert Verbeke eenvoudig. Vrijwilligerswerk zit hem dan ook in de genen. Joka, dat onder meer jongerenkampen organiseert in rusthuizen, kende hij echter niet. „Dit initiatief kon wel een duwtje in de rug gebruiken, dacht ik. Wanneer ik als publiek figuur jongeren warm kan maken voor zo'n Jokakamp, doe ik dat dolgraag.”

–Sinds u vorig jaar de zangwedstrijd 'Stars for Life' op Eén won, weet televisiekijkend Vlaanderen dat u peter bent van vzw Ziekenhuisclowns. Dat u zich ook voor Joka inzet, is minder bekend.

Toch ben ik al jaren peter van Joka. Die organiseert kampen voor jongeren in zorgvoorzieningen voor ouderen, mensen met een beperking en met psychische problemen of voor vluchtelingen. Zelf nam ik als jongere heel wat vrijwilligerswerk op: bij de scouts, als kok bij Akabe (scouts voor jongeren met een beperking, n.d.r.), als animator op Kazoukampen, bij Oxfam-Wereldwinkel. Net de dertig voorbij, stel ik vast dat jongeren het niet sexy vinden om zich belangeloos in te zetten. De liefde die ze terugkrijgen van de bewoners volstaat blijkbaar niet als motivatie. Zelf put ik daar nochtans veel voldoening uit. Als ik Jokakampen bezoek, neem ik mijn gitaar mee en zing ik liedjes. Daar genieten de bewoners echt van. Wat je geeft in je leven, krijg je terug.

–Wat is er zo bijzonder aan die kampen?

Bij Joka belanden jonge vrijwilligers in een voor hen onbekende wereld van zorgvoorzieningen. Ouderen en mensen met een beperking komen op hun beurt via de jonge vrijwilligers in contact met de buitenwereld. Dat leidt tot een gezonde clash. Ik zag ouderen opfleuren van het jonge geweld dat hen animeert. Zelf gaan jongeren aanvankelijk soms wat onwennig om met ouderen, maar dat kan geen kwaad. Zo leren ze bij.

–Velen kennen u uit 'Thuis', maar u acteert ook in tal van theaterstukken en in de musical '14-'18'. Was acteren een kinderdroom?

Als jongere ging ik geregeld naar het toneel. Ik ervoer toen wel een aantrek-

Bert Verbeke: „Ik ben een podiumbeest, maar in het dagelijkse leven zeker geen aandachtzoeker.” © Frank Bahn Müller

kingskracht tussen mezelf en wat er op de scène gebeurde, maar acteren zag ik nooit als een roeping. Wat niet betekent dat ik geen dromen heb. Dromen moeten echter vooral dromen blijven. Je mag je er niet te veel op blindstaren, want dan zie je de onverhoopte mooie kansen onderweg niet.

„De grootste sterkte van iedere mens is rust te vinden in zijn leven”

Ik zou graag optreden in Nederland, waar ik een onbeschreven blad ben. Hier heb ik voor een aantal mensen in de zaal een voorgeschiedenis als Bram. Toch biedt dat ook voordelen. Onlangs toerde ik rond met toegankelijk toneel. Na de voorstelling vertelde een meisje van een jaar of vijftien me dat theater haar niets zei, maar dat ze kwam kijken omdat ze mijn naam op de affiche had ontdekt. En ze vond het boeiend. Een wereld mogen openen voor anderen, dat is ontzettend tof.

–Is de tijd inmiddels rijp om met eigen werk naar buiten te komen?

Ik werk volop aan mijn eerste solovoorstelling, *Beter dan ik*. Het wordt muziektheater met een lach en een traan waarvan ik de muziek schrijf en Jo Van Damme de teksten. Ik stel daarin het competitieve in de mens aan de kaak. Vandaag moet iedereen de mooiste profielfoto hebben op Facebook, moet het hipste kookboek op je aanrecht liggen, enzovoorts. Je moet voortdurend dit en dat en je moet vooral de beste zijn. In één adem trek ik van leer tegen de sociale media die iedereen presenteren alsof die beter is dan jij. Veel mensen voelen zich minder dan anderen omdat het leven van de ander er sociaalmediagewijs zoveel toffer uitziet. Aan de hand van foto's en berichten denk je te weten wie de ander is, maar eigenlijk hebben al die foto's een veel te mooie kleurenfilter die je een verkeerd beeld geven.

–U staat voortdurend op de planken. Bent u een aandachtzoeker?

Toch niet. Als jongere stond ik graag in de aandacht, maar dat is eigen aan de

jeugd. De grootste sterkte van iedere mens is de rust in zijn leven te vinden. Aan het conservatorium van Brussel drukte actrice Leah Thys me op het hart dat er vier 'broeders' in de kunst zijn: schoonheid, vorm, gevoel voor het geheel, rust. De eerste drie zag ik meteen zitten, maar met die rust had ik toen wel problemen. Die vier 'broeders' gelden evenzo voor het leven: je bewust zijn van de schoonheid rondom je, de verhouding tussen mensen, het overzicht over je planning zowel als het feit dat de geschiedenis zich herhaalt, en tot slot het durven los te laten. Ik bracht net een week door in een klooster. Niet dat ik gelovig ben, maar ik draag nog veel van mijn katholieke opvoeding mee. Ik bewonder de toewijding van de broeders aan het gebed. Durven stilte in te bouwen in mijn leven is belangrijk voor me.

Vanaf 5 september herneemt de musical '14-'18. Meer info op www.1418.nu. Vanaf maart toert Bert Verbeke met *Beter dan ik*. Info op www.garifuna.be.